Gündüz ve Melâhat Kılıç, kampta bir yılbaşı toplantısında, futbolcuların verdiği hediyeleri açıyorlar. Kılıç, eşi için: «O futbolcuların 'korkunç' değil, müşfik annesi' dir» diyor. Altta, Gündüz Kılıç, G. Saray kapalı salonunda yaptırdığı bir antrenmanda, çok sevdiği meşin yuvarlakla görülmektedir.

Son 15 yıl içinde Sarı-Kırmızılı kulüpteki vazifesinden 5 defa ayrılan Gündüz Kılıç, menecer masasını eski takım arkadaşı Bülent Eken'e devrederken Hayat muhabirine içini döktü:

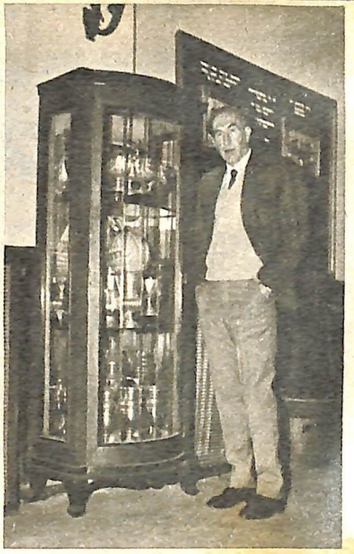

«Bütün suçum G. Saray'ı çok sevmek» diyen «Baba Gündüz», çoğunu kendisinin kazandırdığı kuparlarla...

"Futbol Benim Çocuğumdur.."

RÖPORTAJ : NECATİ BİLGİÇ — FOTOĞRAFLAR : KUTLU ERTUNA

UZUN boylu, geniş omuzlu, kır saçları hafifçe dökülmüş olan adam, uzun zamandır düşündüğü bir şeyi gerçekleştirmiş olmanın rahatlığı ve huzuru içindeydi. Kapısında «Menecer» yazılı odadaki masanın çekmecelerini yavaş yavaş boşaltıyor, bu arada Hasnun Galip sokağındaki lokale gelerek kendisiyle konuşan taraftar ve gazetecilerin suallerini cevaplandırmaya çalışıyordu. Artık paketinden çıkardığı sigaralar ortadan kesik değildi ve eskisi kadar sık sık sigara içmesine de lüzum kalmamıştı.

Evet, Türkiye'nin en eski ve popüler kulübü Galatasaray'ın istifa eden menecer - antrenörü Gündüz Kılıç, istifasından sonra yerine yeni menecerin tayini üzerine eşyalarını topluyordu. «Baba Gündüz», muhalifleri tarafından istifaya zorlanmıştı. Galatasaray Takımı hem Lig'den, hem Kupa'dan nasibini alamayınca, bir kurban aranmıştı. Dünyanın pek çok yerinde olduğu gibi, bu defa da kurban entrenör olmuştu.

DALGALAR VE KAYALAR

Gündüz Kılıç için bu yeni bir şey değildi. Büyük fırtınalar, nasıl sahildeki iri kayaları denize sürüklerse, kaybedilen şampiyonluklar da onu öyle sürüklemiş, kısa fasılalarla 15 yıldan beri defalarca omuzlarda getirildiği Galatasaray antrenörlüğünden, bir defa daha ayrılmak mecburiyetini duymuştu. Hem de bu 15 yıl içinde 4 defa Lig, 4 defa Türkiye Kupası şampiyonluğu, muhtelif hususî turnuvalar ve bir defa da Amatör Türkiye Şampiyonluğu olmak üzere, Galatasaray için çok parlak bir başarı göstermiş olduğu halde...

Gündüz Kılıç'ı istifaya zorlayan sebeplerin başında, onun kocaman resimlerini tribünlere asan, boy boy dövizlerle eski idarecileri zorlayarak kendisinin vazifeye gelmesini arzu eden taraftarların, aleyhteki tezahüratı geliyordu.

Kılıç bu hususta diyor ki:

— Taraftarlar çok haklı... Ben de onların yerinde olsam, takımımın şampiyonluğunu ister, bağırır, çağırır, tenkit ederdim. Stada gelen seyirci, futbolcudan galibiyet, antrenörden başarı istiyor. Nasıl, kazandığımız zaman bizi alkışlıyorlarsa, bu tepki de onların hakkıdır. Ama bir de bizim durumumuz var ki, onlara bunu anlatmak zor. Ben de istifa ederek kendilerinden özür diledim.

«NEDEN ŞAMPİYON OLAMADIK?»

— Peki, sizce bu seneki başarısızlığın sebepleri nelerdir?

— Benim vazife aldığım son 2,5 yıl içinde iki transfer sezonu atlattık. Bu iki transfer sezonunda da kulüp malî yönden zorluk içinde idi. Transfere idare heyeti tarafından az para ayrıldı. Bu para ile de ancak eldeki elemanlar muhafaza edildi. Buna rağmen, bu devre içinde 2 Türkiye Kupası, 1 Cumhurbaşkanlığı Kupası alındı. Lig'de üçüncülükten aşağı düşmedik. Ama taraftar bunu başarısızlık olarak gördü. Hedefimiz, bu yıl geniş bir transfer yapıp, şimdiki dar kadrodan kurtulmak ve iyi bir kadro kurarak hamle yapmaktı. Vasatî yaşı 29 - 30 olan bir kadro ile çalıştık. Bu kadronun yalnız yaşı değil, düşüncesi, arzusu ve hırsı da eskimişti. Futbol hayatlarının sonunda olduklarını kabul eden futbolcular, daima sinirli, alıngan ve kuşkulu olurlar. İşi biraz da dilleri ile devam ettirmek isterler. Pek tabiî — klas oldukları için — zaman zaman parlak oyunlar çıkarırlar. Ama bunu de-

vam ettiremedikleri için, başarı da inişli, çıkışlı olur. Böyle kadrolar maçlara asılmazlar, maçlara uyarlar...

Kılıç, ağızlığına yeni bir sigara takarken, futbolcular tarafından bir ara adı «Korkunç Yenge» ye çıkarılan eşine yapılan tarizlerin sebebini sorduk.

— Bütün zevkimin, bütün idealimin futbol olduğunu bilen eşim, 25 senedir bana yardımcı olmaktan başka bir şey düşünmemiştir. Aslında eşim, bir futbol takımının kaç kişi olduğunu bile bilmez. Fakat futbolu benim kadar sever. Çünkü o, bizim tek tesellimiz ve çocuksuz ailemizin çocuğudur... Eşim de futbol için korkunç bir yenge değil, müşfik bir annedir.

«BEN KIYMA MAKİNESİ DEĞİLİM»

Gündüz Kılıç'ın ayrılmasını istemeyen taraftarlar odayı terk ettikten sonra, daha önemli bir suali sorduk:

— Adam harcama iddialarının aslı nedir?

— Bunu bir sualle açıklamak çok daha kolaydır. Benim Galatasaray'da antrenörlük yaptığım 15 yılda Fenerbahçe ve Beşiktaş'ta kaç oyuncu kadro harici edilmiş, bir de Galatasaray'dan kaç kişi çıkarılmıştır, bir hesap edin. Görülür ki, biz onlara nispetle çok hafif kalırız. Bundan da adam harcamak değil, aksine adamları çok kullanmak zihniyetinde çalıştığımız ortaya çıkar. Ben kıyma makinesi değilim, ama her yerde zamanını dolduran, yerini gençlere bırakır.

— Bu işi yaparken ölçünüz ne oluyor?

— Antrenör olarak görüşüm ve kanaatim. Bizim memlekette yerleşmiş bir fikir vardır: «Aslar harcanmaz». Halbuki diğer memleketlerde yetkili şahıslar, herkesin sevdiği ve taptığı futbolcuları rahat rahat kadrodan çıkarırlar ve yerlerine kendilerine ilerideki senelerde hizmet edecek yeni elemanları koyarlar. Halbuki bizde as oyuncular «Nasıl olsa yerim garanti» derken, yedekler de «Nasıl olsa kadroya giremeyeceğim» düşüncesindedir ve bu sebeple de her iki tip futbolcuda da form düşüklüğü görülür.

«ARTIK DİNLENECEĞİM»

1948 senesinde henüz kadrolu bir futbolcu iken Galatasaray'da hem takım kaptanı, hem idare heyeti azası, hem umumî kaptan, hem de Semih Türkdoğan'la birlikte antrenörlük yapmaya başlayan ve 1953 senesinde Sarı-Kırmızılı takımı Amatör Türkiye Şampiyonu yaparak antrenörlüğü meslek edinen Gündüz Kılıç, kurduğu genç kadro ile iki yıl üst üste şampiyon olduktan sonra, averajla F. Bahçe'ye kaptırdığı bir şampiyonluk yüzünden işinden uzaklaştırılmış, bundan sonra Vefa'da iken tekrar vazifeye çağrılarak başarıya ulaşmış, bu gidip gelmeler George Dick, Musa, Szekely, Coşkun Özarı ile yer değişikliği yaparak devam etmiş. Bu arada 1963 yılında Galatasaray'ı çifte şampiyon yapması ve Türkiye Kupasını inhisara alması da yetmemiş ve nihayet şimdi beşinci defa Galatasaray'dan ayrılmıştır.

Akla son bir soru geliyor: Gündüz şimdi ne yapacak? Soruyoruz.

— Şimdiki halde hiç bir planım yok, diyor. Yalnız istirahate muhtaç olduğum muhakkak. Birkaç davet aldım, belki Anadolu'ya gidip dinleneceğim. Sonra Londra'daki tekâmül kursuna katılacağım. Sonra!... Kim bilir, belki de antrenörlüğü tamamen bırakırım.

«Baba Gündüz», gözünü açık camdan Hasnun Galip sokağına çevirdi. Yoldan gelip geçenlere baktı. Bazen omuzlarda getirildiği, bazen başı önde geçtiği sokaktı burası.

Sonra ağır ağır dosyalarını koltuğunun altına yerleştirip, evinin yolunu tuttu. Onun için bir devre kapanmıştı...

FLAŞLARIN IŞIĞINDA

BAŞKENTTE NİKÂH VE DÜĞÜN FURYASI

Yaklaşan yazla beraber, Ankara'da nikâh ve düğünler de arttı. İmre Aytuna ile basketbolcularımızdan Gökmen Barış'ın Ankara Palas'taki düğünleri, her halde hafızalardan pek kolay silinmeyecek. «Güleh Gelin» in 6 metre uzunluğundaki kuyruğu da şahaneydi. Damat, salona annesinin, İmre de kardeşinin kolunda girdiler (üstte, solda). Ankara Sanayi Odası Genel Sekreteri Necati Mustanoğlu'nun kızı Selcan ile Tolon Gücü'nün nikâh törenleri de Dedeman Oteli'nde yapıldı. Ulaştırma Bakanı Sadettin Bilgiç'le, Ankara'nın tanınmış iş adamlarından Celâl İmre'nin şahitlik yaptıkları nikâh töreninde, genç gelinin mini-etekli güzel arkadaşları dikkati çektiler (üstte sağda).

İNÖNÜ, 27 MAYIS BALOSUNDA

Geçirdiği rahatsızlığı atlattığı her halinden belli olan CHP Genel Başkanı İsmet İnönü, 27 Mayıs Devrim Derneği'nin yedinci yıl balosunda hazır bulundu ve genç kızların sattığı piyango biletlerinden alarak şansını denedi. İnönü, baloya katılan tek parti başkanıydı. Baloda, ayrıca, eski Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel için de bir masa ayrılmış ve yaverinin kendisini temsil ettiği masaya, Gürsel'in bir resmi de konmuştu.

KÜÇÜKLERİN BAŞARISI

Fatih İlkokulu 1/B öğrencileri, öğretmenleri Kâmran Sönmez idaresinde Fatih Tiyatrosu sahnesinde «Uyuyan Prens» ten bir tablo temsil etmişler, ayrıca, folklor gösterileri de yapmıştır.

PEMBE MELEKLER İÇİN

İstanbul Konservatuvarı Öğrenci Orkestrası «Pembe Melekler» yararına bir konser tertiplemiştir. Resimde büyük ilgi toplayan solist *Elif* Karaca, orkestra refakatinde...